

ganske uklogt vilde det være at stille en Kandidat op, som havde meget ringe Udsigt til at samle Stemmer. Partierne vilde ganske sikkert gøre det fornuftige, at de rundt omkring i Kredsene vilde sende Folk ud, som ved deres Agitation kunde støtte Partiet, men som skulde sige til Vælgerne: Stem ganske rolig paa den Kandidat, I anse for den i og for sig mest tiltalende, eller lad være med at stemme paa nogen af Kandidaterne, men sørg blot for at stemme paa eders Partiliste. Jeg er vis paa, at saa fornuftige vilde de fleste Partier være. Derimod er jeg sikker paa, at ved det ærede Medlems Forslag vilde man efter min Mening faa meget mere end de 7 Lister — altsaa saa mange, som vi have Partigrupperinger her i Tinget. Jeg er vis paa, der er mange Bevægelser i Landet, som vilde sørge for at faa deres Interesser samlede paa Lister, og man vilde derved faa dette Utaal af Kandidater, som i mine Øjne frem for alt fælder det af det ærede Medlem stillede Forslag.

Saa har jeg endnu kun paa egne og Meningsfællers Vegne — det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) — at tage det af os stillede Forslag tilbage. Vi følge derved i det samme Spor som de andre Partier og ønske, at det ligesom de andre Ændringsforslag ikke kommer til Afstemning her ved anden Behandling.

Formanden: Tog det ærede Medlem Ændringsforslaget under Nr. 2 tilbage? (*Hammerich:* Ja!)

Ændringsforslag under Nr. 2 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet. Dermed er ogsaa Underændringsforslaget Nr. 3 til Ændringsforslag Nr. 2 bortfaldet.

Ordføreren (N. Neergaard): Jeg skal rette nogle faa Bemærkninger til de ærede Medlemmer fra Holbæk (Rode) og for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det ærede Medlem fra Holbæk vendte tilbage til nogle Udtalelser fra første Gang, han havde Ordet, angaaende det, at det mindre, det indskrænkede Grundlovsforslag, som findes i Bilagene til Betænkningen, og som det er vor Agt at forelægge til tredje Behandling, altsaa som Ændringsforslag til Hovedforslaget, ogsaa griber ind i Landstingets Sammensætning. Det have vi ikke kunnet være blinde for. Det gør det, for saa vidt som Folketingets Sammensætning,

Folketingets Vælgerkorps selvfølgelig berører Valgforholdene til Landstinget. Imidlertid have vi ingen Grund til at vige tilbage for de Konsekvenser, det medfører med Hensyn til Landstingets Sammensætning. Vi tillade os at tro, at det ikke rejser saa store Principspørgsmaal, saa de Forandringer, der derved foregaa i Landstingets Vælgerkorps, vilde hindre Muligheden for Gennemførelsen af Grundlovsforslaget.

Det ærede Medlem ironiserede over, at jeg mente, at 40 Aars Alderen i 1849 blev betragtet som en konservativ Garanti. Ja, det er en historisk Kendsgerning. Saaledes blev den betragtet, og det tror jeg i Virkeligheden ogsaa, at den var og vil være i Fremtiden. Thi ihvorvel man ikke kan sige bestemt, i hvilken Alder en mere konservativ Tænkemaade indtræder, er det vistnok en Kendsgerning, at taget over en Bank vilde de ældre Aldersklasser være noget mere konservativt anlagte end de yngre. Det har jeg troet, man almindelig gik ud fra i Politik, hvad vist ogsaa Erfaringen har vist.

Saa klagede det ærede Medlem over, at jeg havde lagt ham de Ord i Munden, at de Radikales Forslag var en Afskrift af Juni-Grundloven. (*Rode:* slavisk!) Det ærede Medlem har brugt det selv samme Udtryk. Han siger i sin Tale: „det, som foreligger for Tinget, er ikke et Forslag, vi have hentet ud af Luften, det er simpelthen en Afskrift af selve Juni-Grundloven og den dertil hørende Valglov“. Jeg gjorde saa det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke var nogen Afskrift, hverken efter Ordene, endmindre efter Aanden.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes jeg stillede mig til Valg af Landstinget gennem de kommunale Raad. Spørgsmaalet var noget overflødig, idet jeg allerede ved Grundlovssagens første Behandling erklærede, at jeg kunde gaa ind paa Tanken om en saadan Sammensætning og ansaa den for egnet til Drøftelse. Men et helt andet Spørgsmaal er det, om det bliver det, vi til syvende og sidst komme igennem med.

Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) skal jeg sige, at det forundrede mig, at han brugte saa strenge Ord om sine allierede, endogsaa om to saa fremragende Jurister som den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Forsvarsminister, som, at det var en Bêtise, de havde gjort ved at affatte deres Forslag saaledes, som sket er. Jeg